

PROP DE VOSALTRES

Responsabilitat i amabilitat social

Estimats diocesans:

Tinc el costum de convidar alguns amics i col·laboradors a la lectura d'aquests comentaris dominicals. A vegades hi afegixen una idea, en corregeixen una expressió, en matisen un concepte no massa clar per als lectors o hi posen un títol alternatiu. Sempre els agraeixo les seves aportacions. No puc dir que aquest comentari es deu a ells o que el resultat és coral. El contingut de cada glossa és de la meua pròpia i exclusiva responsabilitat. Per a bé o per a mal. Per a l'alegria i satisfacció dels qui el llegeixen o l'escolten perquè els orienta en la seva vida. També per assumir algun error de plantejament o desencert en la seva aplicació. Mai voldria ofendre ningú: sempre el respecte a tothom, creients o no, que amb la seva llibertat interpreten i comprenen el món. Intento, per descomptat, que el que dic estigui en sintonia amb el fonament de la fe en Jesucrist. En el meu cas, no pot ser d'una altra manera. I també desitjo que els cristians se sumin a aquest discurs vital.

Comentant la glossa del diumenge passat algú em va suggerir que hi afegís una frase del Concili Vaticà II en la seva Constitució sobre *L'Església en el món actual*. Va adduir dos motius: que el seu contingut no era una idea original meua d'ara i que la lectura dels documents d'aquest concili són molt actuals. Per tant, els cristians hauríem d'esforçar-nos en la seva aplicació a la nostra societat, amb una actitud oberta i responsable. Diu la citació: «L'ordre social cal desenvolupar-lo diàriament, fonamentar-lo en la veritat, edificar-lo sobre la justícia, viví-

ficar-lo per l'amor. Però ha de trobar en la llibertat un equilibri cada dia més humà» (núm. 26).

Recordeu que vam centrar l'anterior comentari en l'amabilitat. Segurament és el mínim que ens podem demanar els uns als altres, fins i tot sabent que la referència era, i és, el mandat de Jesucrist en el qual s'assenta la nostra relació social i és la base de la construcció d'un món més just i respectuós.

En aquest comentari volem accentuar les grans paraules de la citació del Concili, que haurien de ser escrites sempre en majúscules: VERITAT, JUSTÍCIA, AMOR, LLIBERTAT. El text acaba amb el mot «equilibri», com volent afirmar que és necessari combinar adequadament aquestes paraules per tenir un resultat que commogui els cors, que ordeni les prioritats i, sobretot, que dignifiqui l'ésser

humà, tot potenciant la seva relació solidària amb els altres.

Hi ha altres paraules que podrien afegir-se a aquesta magnífica relació, però amb les esmentades ja en tenim prou per recordar el seu significat concret i per a implicar-nos-hi. Sense pretendre fer disquisicions filosòfiques ens sembla important assenyalar algunes petites qüestions que en possibilitin un total enteniment i una posada en pràctica, d'acord amb les pròpies conviccions; en el nostre cas, amb la fe que professem. L'inici d'aquesta reflexió pot ser l'equilibri aplicat a la persona que, per la seva dignitat, és lliure per pensar, decidir i actuar. Deia el Quixot: «La llibertat, Sancho, és un dels més preuats dons que als homes va donar el cel; amb ella no poden igualar-s'hi els tresors que oculta la terra ni cobreix el mar». Aquest do ens permet la recerca constant i ser autèntics, fugir de la mentida i l'ocultació interessada —ara recordo les famoses *fake news* que tan alegrement acceptem. Cal ser clars, transparents, nets de cor per caminar per la senda dels justos; ¡què fàcil que és parlar de justícia i anteposar mil excuses per a no acomplir-la! Es poden triar altres camins que condueixen a la maldat i a la duresa de cor. No els recomano a ningú.

Vull acabar aconsellant complir el mandat clau del Senyor: «que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat» (Jn 13,34). «Estima i fes el que vulguis», deia sant Agustí. A qui estima els seus semblants no se li pot demanar més.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Conclusions de l'Assemblea Continental del Sínode

L'Assemblea Continental europea del Sínode, que va reunir a Praga 200 delegats en representació de les diferents conferències episcopals d'Europa entre els dies 9 i 12 de febrer, demanen en el text de conclusions que han fet públic «prendre decisions concretes i valentes sobre el paper de la dona a l'Església». Els participants destaquen que el treball ha estat «ric i apassionant, encara que no exempt de problemes i di-

ficultats». Entre altres aspectes, han posat èmfasi en que «necessitem estimar la varietat dins de la nostra Església i donar-nos suport els uns als altres en l'estima mútua, enfortits per la nostra fe en el Senyor i el poder del seu Esperit».

Una altra de les qüestions expressades en el comunicat final és la de convertir l'Assemblea Continental en una cita periòdica i que no sigui una experiència aïllada.

CERCA DE VOSOTROS

Responsabilidad y amabilidad social

Queridos diocesanos:

A costumbre a invitar a la lectura de estos comentarios dominicales a algunos amigos y colaboradores. En ocasiones añaden una idea, corrigen una expresión, matizan un concepto no demasiado claro para los lectores o ponen un título alternativo. Siempre agradezco sus aportaciones. No puedo decir que este comentario se debe a ellos o que el resultado es coral. El contenido de cada glosa es de mi propia y exclusiva responsabilidad. Para bien o para mal. Para la alegría y satisfacción de los que leen o escuchan porque les orienta en su vida. También para asumir algún error de planteamiento o desacierto en su aplicación. Nunca quisiera ofender a nadie, siempre el respeto a todos, creyentes o no, que con su libertad interpretan y comprenden el mundo. Intento, por supuesto, que lo expuesto sea concorde con el fundamento de la fe en Jesucristo. En mi caso no puede ser de otra manera. Y también deseo que los cristianos se sumen a este discurso vital.

Comentando la glosa del pasado domingo alguien me sugirió que añadiera una frase del Concilio Vaticano II en su Constitución sobre *La Iglesia en el mundo actual*. Adujo dos motivos: que lo expuesto no era una idea original mía de ahora mismo y que la lectura de los documentos de dicho concilio son muy actuales y los cristianos deberíamos esforzarnos en la aplicación a nuestra sociedad. Para ello se requiere una actitud abierta y responsable. Aquí va la cita: «El orden social hay que desarrollarlo a diario, fundarlo en la verdad, edificarlo sobre la justicia, vivificarlo por el amor. Pero debe encontrar en la libertad un equilibrio cada día más humano» (n.º 26).

Recordáis que centrábamos nuestro anterior comentario en la amabilidad. Seguramente es lo mínimo que nos podemos pedir unos a otros, aun sabiendo que la referencia era, y es, el mandato de Jesucristo en el que se asienta nuestra relación social y es el fundamento de la construcción de un mundo más justo y respetuoso. En este comentario queremos acentuar las grandes palabras, que deberían ser escritas siempre en mayúsculas, de la cita aludida del Concilio: VERDAD, JUSTICIA, AMOR, LIBERTAD. Termina el texto con el vocablo de «equilibrio» como queriendo afirmar que es necesario combinar adecuadamente esas palabras para tener un resultado que conmueva los corazones, que ordene las prioridades y, sobre todo, que dignifique el ser humano potenciando su relación solidaria con los demás.

Hay otras palabras que podrían sumarse a esta magnífica relación pero con las citadas tenemos bastante para recordar su significado concreto y para suscitar un compromiso personal con las mismas. Sin pretender realizar disquisiciones filosóficas nos parece importante señalar algunas pequeñas cuestiones que posibiliten un cabal entendimiento y una puesta en práctica acorde con las propias convicciones. En nuestro caso con la fe que profesamos. El inicio de esta reflexión puede ser el equilibrio aplicado a la persona que, por su dignidad, es libre para pensar, decidir y actuar. Decía D. Quijote: «La libertad, Sancho, es uno de los más preciosos dones que a los hombres dieron los cielos; con ella no pueden igualarse los tesoros que encierra la tierra ni el mar encubre». Don que nos permite buscar y ser verdaderos, huir de la mentira y la ocultación interesada; recuerdo ahora las famosas *fakenews* —falsas noticias— que tan alegremente aceptamos; claros, transparentes, limpios de corazón para caminar por la senda de los justos, ¡qué fácil hablar de justicia y anteponer mil excusas para no cumplirla! Se pueden escoger otros caminos que conducen a la maldad y a la dureza de corazón. No los recomiendo a nadie. Y acabamos aconsejando cumplir el mandato clave del Señor, «que os améis unos a otros como yo os he amado» (Jn 13,34). «Ama y haz lo que quieras», decía san Agustín. A quien verdaderamente ama a sus semejantes no se le puede pedir más.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

L'Hospitalitat de Lourdes beneeix la Mare de Déu

L'Hospitalitat de Lourdes de Lleida va celebrar, el passat diumenge 12 de febrer, la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes. Tot i que la festa és l'11 de febrer, la tradicional processó de torxes a la Catedral de Lleida es va celebrar l'endemà, fent-la coincidir amb la missa de les set de la tarda, presidida pel bisbe Salvador. El bisbe va beneir la nova imatge de la Mare de Déu adquirida per l'Hospitalitat i que conservarà i venerarà a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, on té la seva seu. Nombrosos fidels van acudir a la Seu Nova per participar de la festa en commemoració de les divuit aparicions de la Mare de Déu a Bernadeta Soubirous a la gruta de Massabielle el 1858.

Sopar de la fam de Mans Unides

Mans Unides va celebrar, el dissabte 11 de febrer, el «Sopar de la fam», pensat per conscienciar que aquest és un fenomen que,

malauradament encara pateixen moltes persones al món. Aquest sopar, que va tenir lloc al saló parroquial de l'Església del Pilar de Lleida, ve a ser el colofó final a una tarda plena d'activitats en aquesta mateixa parròquia, totes enfocades al mateix objectiu: recordar el drama de la fam i treballar per eradicar-la. El programa d'actes es va obrir amb un concert de Gòspel Solidari i, després, una eucaristia presidida pel bisbe Salvador. Mans Unides va informar, en una trobada a principis del mes passat, del seu programa d'activitats per al 2023.

Relleu per Santa Àgueda a Torrelameu

Coïncidint amb la festivitat de Santa Àgueda, la parròquia de Torrelameu va acomiadar, el passat 5 de febrer, a Mn. Pere Canals, a qui ara substituirà Mn. Diego Fernando Gaspar. La missa de santa Àgueda va estar presidida pel bisbe Salvador. L'Ajuntament de Torrelameu va lliurar una placa d'agraïment al sacerdot en nom de tot el poble pels seus anys de servei a Torrelameu. La Festa de Santa Àgueda va continuar amb la processó i el tradicional dinar a la Casa de la Vila.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'amor va més enllà de l'útil, el convenient i el que és degut; l'amor genera sorpresa, inspira impulsos creatius, gratuïts» (16 d'agost).

@Pontifex_es: «El testimoni dels ancians uneix les edats de la vida i les dimensions del propi temps: passat, present i futur. Les edats de la vida no són mons separats que competeixen entre si. L'aliança d'ancians i nens salvarà la família humana» (17 d'agost).

@Pontifex_es: «Jesús ens revela la paciència de Déu, el Pare que té misericòr-

dia de nosaltres i ens crida fins a l'última hora, que no exigeix la perfecció sinó l'impuls del cor, que intenta obrir-se pas en el nostre interior fins i tot quan tanquem el nostre cor» (18 d'agost).

@Pontifex_es: «Estimar com Jesús significa servir i donar la vida. Servir, és a dir, no anteponer els propis interessos; combatre la indiferència, compartir els dons que Déu ens ha donat. Donar la vida és sortir de l'egoisme per a fer de l'existència un do, lliurar-se a qui ho necessita» (19 d'agost).

Ètica i estètica de la humilitat a la poesia

El poeta Jordi Pàmias va pronunciar, el passat 9 de febrer, la conferència «Poètica de la humilitat», dins el cicle que l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) organitza aquest curs amb el concepte d'humilitat com a nexa d'unió entre les diferents conferències, que han abordat el mateix tema des d'òptiques tan diferents com la història, la física o la psicologia, entre altres. La xerrada de Pàmias, que va tenir com a escenari l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs (IEI), va ser, més que una conferència formal, una passejada per la lírica a partir del pretext del títol. Pàmias va exhibir la seva erudició, saviesa i sensibilitat, intentant trobar allò que per a ell constitueix un difícil equilibri entre l'estètica que representa la poesia com a creació de bellesa, i l'ètica i la dimensió moral d'un valor com el de la humilitat.

Pàmias, presentat per Josep Maria Forné, va repassar —i recitar— poemes propis i d'autors com Màrius Torres, Carles Riba, Josep Carner o Antonio Machado, entre molts altres, amb referències a Ausiàs March, Ramon Llull o Jacint Verdaguer. Així mateix, va regalar a les persones assistents la lectura del seu poema «Llenguatge», mai recitat en públic fins ara.

La propera conferència del cicle serà el proper 9 de març, també a l'IEI, i amb el filòsof lleidatà Ferran Sàez com a protagonista.

La propera conferència del cicle serà el proper 9 de març, també a l'IEI, i amb el filòsof lleidatà Ferran Sàez com a protagonista.

REFLEXIONS

Jesús no escrivia whatsapps

El gran repte d'una comunicació és que el missatge es transmeti fidelment d'un punt a l'altre. Entre les persones la comunicació ens defineix: som éssers per als altres. Si no hi ha comunicació no som humans, ni tan sols ens podem considerar éssers vius, perquè tots es comuniquen d'una o altra manera.

Per això ens ha de preocupar que ens costi tant la comunicació i que negligim en les relacions amb els altres. Però encara ens ha de preocupar més que les generacions que estan venint només sàpiguen comunicar-se a través de les màquines. És la gran opció dels joves: fer passar la seva vida a través d'una pantalla.

On queda la nostra veritat de fe quan afirmen que la Paraula es va fer persona humana? És possible poder imaginar-nos Jesús parlant a través d'una pantalla? Triant i ensenyant els seus deixebles online? Potser podrem argumentar que si Jesús vingués ara tindria mòbil i escriuria whatsapps. Però no ens enganyem, qualsevol instrument que fem servir per comunicar-nos condiona i modifica el missatge comunicat. Per això, Jesús va ser Paraula que parlava, tocava, escoltava, mirava i olorava. Tot això no ho podem fer a través de la pantalla encara que ens ho venguin com a possible i enganyin els nostres sentits amb la realitat virtual.

El gran repte de la nostra societat actual és poder conservar el valor de la persona que tenim al davant i que no hi hagi res que passi pel davant de la seva presència real. Per a aquells que han nascut i crescut tenint al davant pantalles hauran de poder discernir com s'han comunicat amb els altres i ser molt sincers en respondre aquesta pregunta: a la meua vida, no hauré estat més temps davant d'una màquina que no pas davant d'una persona? I ara aquesta pregunta ja val per a totes les generacions si parlem de qualsevol pantalla. Apa, comenceu a sumar, a veure com us surten els comptes?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

Peregrinació a Barcelona i Via Crucis a Balaguer

Des del Bisbat de Lleida s'organitza una peregrinació a Barcelona per visitar, el proper 18 de març, la Catedral de la Santa Creu i Santa Eulàlia i la Basílica de Santa Maria del Mar. Per apuntar-se a la sortida, que té un preu de 80 euros —que inclou el viatge, les visites i un dinar de germanor en un restaurant del barri gòtic—, cal fer la reserva a la recepció del Bisbat o bé a les diferents parròquies.

D'altra banda, l'Arxiprestat Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida va organitzar un Via Crucis al Sant Crist de Balaguer el passat 26 de febrer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Feliu de Llobregat: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalària (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Vermon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les oblates benedictines. Sant Feliu de Llobregat:

Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Divendres [Gn 37,34.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg. fund. de les religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Eulogi,

prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15.19b-26.40-42)]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

Diumenge II de Quaresma (A)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill estimat: escolteu-lo»

Transfiguració de Crist (1487), de Giovanni Bellini. Museu de Capodimonte, Nàpols (Itàlia)

Per a entendre l'escena que llegim avui a l'Evangeli, hem de tenir en compte el final del capítol anterior quan Pere s'oposa radicalment a Jesús que anunciava que havia d'anar a morir a Jerusalem. La transfiguració és ja un tast de la resurrecció. És la gran alegria que experimenten els tres apòstols: *Que n'estem de bé, aquí dalt! Si voleu, hi farà tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.* S'hi troben tan bé que no necessiten res més. La mort que rebutja Pere no serà, per tant, el final de la vida de Jesús, sinó només el pas per a la resurrecció. I arriba una veu des del cel: *Els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut: escolteu-lo.* El núvol lluminós és la presència del Pare que mostra clarament, amb les seves paraules, que Jesús és el seu Fill estimat, el qui compleix la seva voluntat. Pere li deia a Jesús que s'oblidés d'anar a Jerusalem a patir i a morir; però ara la veu del Pare del cel li està dient: Pere, el camí de Jesús és l'únic camí que Déu vol. Per tant, el dolor, el sofriment, la mort són el camí encertat, però no el terme final. Ara el que cal és tornar a la missió: queda encara molt de camí a fer: la passió, la mort i sobretot la resurrecció. *Moisès i Elies* que representen la Llei i els profetes estan ja superats: el *Fill estimat* de Déu és només Jesús. El camí de la creu també el va passar Abraham: *Ves-te'n del teu país, de la casa del teu pare cap al país que jo t'indicaré:* és la renúncia total la que se li demana. Però el final és també: *Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-te.* El mateix ens recorda Pau: *Tot el que has de sofrir suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Perquè Jesucrist ha desposseït la mort del poder que tenia i ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.* El camí de Jesús és dolor i sofriment per arribar a la vida plena, a la felicitat total.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleeixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.» Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

► Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat a una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la bona nova de l'evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els duqué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi farà tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho, els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra, de tu patria, y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti una gran nación, te bendeciré, haré famoso tu nombre y serás una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan, y en ti serán benditas todas las familias de la tierra». Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

► Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 1,8b-10)

Querido hermano: Toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Él nos salvó y nos llamó con una vocación santa, no por nuestras obras, sino según su designio y según la gracia que nos dio en Cristo Jesús desde antes de los siglos, la cual se ha manifestado ahora por la aparición de nuestro Salvador, Cristo Jesús, que destruyó la muerte e hizo brillar la vida y la inmortalidad por medio del Evangelio.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de brucos, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis». Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo.

Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».